

Zakład nieposiadający odrębnego bilansu finansowego jako przedsiębiorstwo w rozumieniu ustawy o VAT

kategoria: Podatki > VAT

Dodano: 2011-03-10, 14:00

Autor: Anna Turska, Tax Consultant w Dziale Doradztwa Podatkowego kancelarii Domański Zakrzewski Palinka Sp.k

Niesamodzielny zakład nieposiadający odrębnego bilansu finansowego może być uznany za przedsiębiorstwo w rozumieniu ustawy o VAT (Wyrok WSA we Wrocławiu z 16 grudnia 2010 r., sygn. I SA/Wr 1297/10).

Mimo, że omawiany wyrok dotyczy stanu prawnego sprzed grudnia 2008 r., kiedy to ustawa o VAT obowiązywała jeszcze w następującym brzmieniu: "Przepisów ustawy nie stosuje się do: transakcji zbycia przedsiębiorstwa lub zakładu (oddziału) samodzielnie sporządzającego bilans" to ma on również wartość uniwersalną. WSA podkreślił bowiem, po raz kolejny, iż w sytuacji kiedy ustawodawca polski decyduje się na implementację do krajowego porządku prawnego postanowień dyrektyw unijnych, wykładnia owych regulacji powinna być dokonywana w duchu zgodności z dyrektywą i z uwzględnieniem orzecznictwa TSUE istniejącego w tym zakresie.

Ówczesne brzmienie przepisu wynikało ze skorzystania przez polskiego ustawodawcę z możliwości jakie stwarzał art. 5 ust. 8 Szóstej Dyrektywy Rady (77/388/EWG), stanowiący m.in., że w przypadku przeniesienia całości lub części majątku przedsiębiorstwa, za wynagrodzeniem państwa członkowskie mogą przyjąć, iż nie nastąpiła dostawa towarów, zaś odbiorca będzie traktowany jak następca prawny przenoszącego. Jednakże, w uzasadnionych okolicznościach Państwa członkowskie mogły podjąć niezbędne kroki w celu niedopuszczenia do pogorszenia warunków konkurencji w przypadkach, gdy odbiorca nie podlegał w całości opodatkowaniu.

Brzmienie przepisu, które przyjął polski ustawodawca, nie było zgodne z linią orzecniczą TSUE, o czym najlepiej świadczy zmiana polskiej ustawy w grudniu 2008r. Przeważająca linia TSUE wskazywała na fakt, iż w sytuacji kiedy państwo członkowskie wprowadziło do swojego systemu VAT opcję zawartą w Szóstej Dyrektywie, to zasada ta powinna mieć zastosowanie (bez ograniczeń) do każdego wydania przedsiębiorstwa lub samodzielnej części przedsiębiorstwa, włączając składniki materialne i niematerialne, które łącznie stanowią przedsiębiorstwo lub część przedsiębiorstwa mogące samodzielnie prowadzić działalność gospodarczą. Przy czym jako czynnik zasadniczy istnienia przedsiębiorstwa wskazywano zamiar dalszego prowadzenia nabytego przedsiębiorstwa lub jego części. (por. wyrok TSUE z dnia 27.11.2003 r. w sprawie C-497/01).

WSA dokonując wykładni polskich przepisów w duchu dyrektywy, słusznie uznał, iż warunek sporządzania odrębnego sprawozdania finansowego był irrelevantny dla uznania opisanego w stanie faktycznym zespołu składników majątkowych i niemajątkowych jako przedsiębiorstwa.